

Lekarze KOR obradowali w Karpaczu

Już po raz 26 w dniach 1-4 marca br. odbyła się w Karpaczu międzynarodowa Zimowa Konferencja Medycyny Ratunkowej i Intensywnej Terapii. Wzięli w niej udział przedstawiciele środowiska medycyny ratunkowej z kraju i zagranicy. Nie zabrakło również lekarzy z oddziałów ratunkowych województwa pomorskiego oraz z Katedry Medycyny Ratunkowej GUMed, którzy prowadzili sesje naukowe, warsztaty oraz prezentowali własne prace. Głównym celem konferencji zimowej jest integracja środowiska medycyny ratunkowej (lekarzy, ratowników, pielęgniarek) oraz skupienie na ważnych problemach klinicznych, organizacyjnych i etycznych wynikających z działalności w warunkach przedszpitalnych i szpitalnych.

Jedną z sesji była poświęcona zagadnieniu sepsy, która jest coraz częściej rozpoznawana w oddziałach ratunkowych. Sepsa jest jednym z najpoważniejszych i nierzadko bardzo złożonych diagnostycznie stanów chorobowych, charakteryzujących się wysoką śmiertelnością chorych, ocenianą na 20-50%, w zależności od doświadczenia ośrodka. W ostatnim czasie sepsa stała się ważnym obszarem działania lekarza ratunkowego i dlatego Polskie Towarzystwo Medycyny Ratunkowej podejmuje tę tematykę podczas kolejnych spotkań naukowych.

Uczestnicy Konferencji mieli okazję wysłuchania referatów czelowych klinicystów z USA oraz ekspertów krajowych. Prelegenci podkreślali w szczególności wagę wczesnego rozpoznania sepsy i konieczność włączenia szerokospektralnej antybiotykoterapii już w pierwszej godzinie pobytu pacjenta w SOR. Poszukiwanie źródła infekcji ma kluczowe znaczenie dla późniejszego przebiegu klinicznego i może zadecydować o rokowaniu u chorego. Niejednokrotnie jednak nie ma możliwości ustalenia właściwego rozpoznania za życia pacjenta, ponieważ przebieg choroby jest nietypowy lub piorunujący. Zwrócono uwagę, iż w dochodzeniach medyczno-sądowych, w przypadkach zgonu z powodu sepsy, konieczne jest uzyskanie szczegółowych informacji o okolicznościach i przebiegu klinicznym choroby, jak również pobranie w jałowy sposób materiału do badań mikrobiologicznych. O tych i innych problemach sepsy mówili m.in. młodzi lekarze z gdańskiego ośrodka medycyny ratunkowej. Dr Piotr Woźniak z GUMed zaprezentował przypadek piorunującej sepsy po ugryzieniu przez psa, wywołanej bardzo rzadkim patogenem *Capnocytophaga canimorsus*.

Głęboka hipotermia była tematem odrębnej sesji prowadzonej przez dr. Adama Domanasiewicza, znanego chirurga zajmującego się replantacją kończyn. Własne doświadczenia związane z leczeniem chorych wychłodzonych, przywożonych w głębokiej hipotermii do KOR, przedstawił lekarz rezydent UCK Jacek Szypenbejl. Podkreślił znaczenie poszczególnych ogniw „łańcucha przeżycia”, które wymagają współpracy interdyscyplinarnej lekarzy ratunkowych, kardiologów i anestezjologów. Zgodnie z aktualnymi zaleceniami w wybranych przypadkach hipotermii, konieczne może być stosowanie ogrzewania pozaustrojowego, które wymaga jednak kooperacji z ośrodkiem kardiochirurgii.

Ważnym punktem Konferencji była sesja młodych lekarzy ratunkowych oraz sesja studenckich kół naukowych, w dobie ograniczonej liczby chętnych do podejmowania tej trudnej specjalizacji, do refleksji skłonił uczestników konferencji wykład prof. Anthony'ego Martina z Irlandii pt. *Młodzi lekarze rezydenci medycyny ratunkowej – jak ich nie tracić*.

Optymizmem napawa fakt, iż rosnąca grupa i aktywność młodych lekarzy medycyny ratunkowej przyczynia się do rozwoju medycyny ratunkowej oraz wpływa stymulująco na rozszerzenie kontaktów międzynarodowych. W tegorocznej Konferencji wzięli udział przedstawiciele szeregu towarzystw naukowych z całego świata (USA, Irlandii, Australii, Niemiec, Gruzji, Czech), co pozwalało na dzielenie się doświadczeniami zawodowymi oraz debatowanie nad kierunkami rozwoju medycyny ratunkowej w przyszłości.

Dużą uwagę poświęcono również zagadnieniom organizacyjnym, finansowym oraz prawnym dotyczącym funkcjonowania oddziałów ratunkowych. Miniony rok był okresem trudnym, w kontekście niepewności legislacyjnych co do rozwoju naszej dyscypliny medycznej oraz czasem wytężonej pracy i determinacji Polskiego Towarzystwa Medycyny Ratunkowej w określeniu potrzeb niezbędnych do przyspieszenia tempa rozwoju tej specjalności lekarskiej. W sesjach poświęconych tym zagadnieniom udział brali m.in. przedstawiciele Klinicznego Oddziału Ratunkowego: prof. Andrzej Basiński, dr Ewa Raniszewska i dr Mariusz Siemiński.

W programie Zjazdu nie zabrakło także uczytu duchowej, jakiej dostarczyli nam artyści Filharmonii Jeleniogórskiej, wykonując amerykańską muzykę kameralną. Wymianie wrażeń i nawiązywaniu kontaktów w środowisku medycznym sprzyjały również spotkania nieformalne – debaty i biesiady towarzyskie. Wkrótce będziemy mieli okazję uczestniczyć w kolejnym spotkaniu naukowym. Jeszcze w tym roku w październiku, w Lublinie odbędzie się 6 Międzynarodowy Kongres Medycyny Ratunkowej – CEEM 2017 (Central European Emergency Medicine).

dr Ewa Raniszewska,
Katedra i Klinika Medycyny Ratunkowej

26. ZIMOWA KONFERENCJA MEDYCyny RATUNKOWEJ I INTENSYWNEJ TERAPII
Karpacz, 1-4 marca 2017 r.

www.medycynaratunkowa.wroc.pl